

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 września 2012 r.

DOLiS/DEC- 925/12/58793, 58794, 58796

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), oraz w związku z art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm) i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi S. M., dotyczącej opublikowania jego danych osobowych, w zakresie imienia i nazwiska oraz cyt.: „(...) adresu budynku w którym pracuję [Skarżący], a który znajduje się na terenie nieruchomości mojego [Skarżącego] zamieszkania (...)”, w załączniku nr 4 do ogłoszonej w prowadzonym przez Wojewodę Ł, Dzienniku Urzędowym Województwa Ł. z 2012 r., poz. 10, uchwały Rady Miejskiej w B., Nr [...] z dnia [...] listopada 2011 r.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga S. M., zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca opublikowania jego danych osobowych, w zakresie imienia i nazwiska oraz cyt.: „(...) adresu budynku w którym pracuję [Skarżący], a który znajduje się na terenie nieruchomości mojego [Skarżącego] zamieszkania (...)”, w załączniku nr 4 do ogłoszonej w prowadzonym przez Wojewodę Ł. – Urząd Wojewódzki w Ł., zwanego dalej Wojewodą - Dzienniku Urzędowym Województwa Ł. z 2012 r., poz. 10, uchwały Rady Miejskiej w B. (zwaną dalej również Radą), Nr [...] z dnia [...] listopada 2011 r. Skarżący podważył legalność

zamieszczania jego danych osobowych w kwestionowanym zakresie zawartych w ww. załączniku w przedmiocie uwag zgłoszonych przez niego do zatwierdzonego wskazaną uchwałą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta B. – obszaru osiedla D. W ocenie Skarżącego Rada – podejmując uchwałę zawierającą wskazane dane, oraz Wojewoda – publikując uchwałę w Dzienniku Urzędowym Województwa Ł. w niezmienionej treści, przekroczyli swoje ustawowe kompetencje, ponieważ zamieszczenie ww. danych zarówno nie miało podstawy w przepisach prawa, jak i nie wiązało się z realizacją żadnego usprawiedliwionego celu. Jednocześnie Skarżący podkreślił, że wniesione przez niego uwagi dotyczyły budynku, w którym pracuje, a który znajduje się na terenie cyt.: "(...) nieruchomości jego zamieszkania (...)", co bez wątpienia umożliwia identyfikację Skarżącego.

W związku z powyższym Skarżący wniósł o podjęcie stosownych działań prawnych, które wyeliminują zgłoszone naruszenia.

W toku postępowania Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Rada uchwałą Nr [...] z dnia [...] listopada 2011 r. zatwierdziła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta B. – obszaru osiedla D.; jednocześnie, stosownie do przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w załączniku nr 4 do wskazanej uchwały umieściła rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do ustaleń projektu, w którym odniosła się m.in. do uwag Skarżącego dotyczących budynku gastronomicznego przy ul. L. – udostępniając w tekście załącznika jego imię i nazwisko oraz adres wskazanej nieruchomości; Prezydent Miasta B. przesłał podjętą uchwałę wraz z załącznikami Wojewodzie w celu dokonania oceny jej zgodności z prawem, który następnie opublikował ją w Dzienniku Urzędowym Województwa Ł. w dniu [...] stycznia 2012 r. pod pozycją [...];
- 2) Skarżący pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. wezwał Wojewodę do usunięcia naruszenia prawa m.in. we wskazanym zakresie przetwarzania jego danych osobowych;
- 3) Wojewoda w odpowiedzi z dnia [...] lutego 2012 r. poinformował Skarżącego, że uchwała została ogłoszona zgodnie z oryginałem aktu prawnego, przekazanym do ogłoszenia zgodnie z przepisami o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, a także stwierdził, iż cyt.: "(...) w powszechnej praktyce, uważa się za dane osobowe zespół wiadomości o konkretnej osobie, pozwalający na jej identyfikację, obejmujący co najmniej: imię, nazwisko i adres. Oczywiście, możliwe jest również dokonanie tej identyfikacji w sposób pośredni [...], jednak w omawianym przypadku, nawet brak określenia osoby wnoszącej uwagi do planu z imienia i nazwiska, nie powoduje braku możliwości jej identyfikacji, ze względu na określenie konkretnej nieruchomości, której uwagi dotyczą. Każdy, kto byłby zainteresowany identyfikacją osób wnoszących uwagi, na tej podstawie zwykle bez większego trudu może jej dokonać (...)", a także podkreślił, że konieczność dołączenia do uchwały rozstrzygnięć w przedmiocie zgłoszonych uwag wymusza podanie pewnych danych związanych z ich zakresem;

- 4) W wyjaśnieniach z dnia [...] czerwca 2012 r. Wojewoda uzupełnił, że treść kwestionowanego załącznika jest cyt.: "(...) adekwatna do wykazu uwag wniesionych do projektu planu, co umożliwi radnym rozeznanie w zakresie treści aktu będącego przedmiotem głosowania na sesji, przy uwzględnieniu niezbędnej ochrony danych osobowych wnoszącego uwagi »brak adresu« (...)", natomiast wykaz uwag jest sporządzany zgodnie z wzorem ujętym w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; ponadto Wojewoda wskazał, że adres L. nie jest adresem Skarżącego;

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W myśl art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne. Informacji nie uważa się za umożliwiające określenie tożsamości osoby jedynie wtedy, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań.

Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Należy podkreślić, że ograniczenie przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do organów administracji publicznej wynika nie tylko z przepisów ustawy, a przede wszystkim wprost z przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Zgodnie z art. 51 ust. 2 Konstytucji władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym.

W związku z powyższym kluczowe znaczenie dla rozpatrzenia niniejszej sprawy ma pytanie, czy przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w kwestionowanym zakresie było niezbędne w świetle obowiązującego prawa, na które – po analizie wskazanych regulacji – należy udzielić odpowiedzi twierdzącej.

Wskazać należy, iż zarówno po stronie Wojewody, jak i Rady nie doszło do naruszenia zasad ochrony danych osobowych, albowiem spełniona została przesłanka legalności procesu przetwarzania danych Skarżącego w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.; zwanej dalej u.p.z.p.) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstową planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawa. Przed podjęciem wskazanej uchwały, stosownie do art. 17 u.p.z.p., wójt, burmistrz albo prezydent miasta jest zobowiązany do wykonania szeregu czynności, w tym wyznaczenia terminu, w którym można wnosić uwagi dotyczące projektu planu, rozpatrzenia uwag, dostosowania do nich planu, a następnie przekazania radzie gminy planu wraz z listą nieuwzględnionych uwag. Wskazane czynności dokumentuje się poprzez sporządzenie dokumentacji prac planistycznych określonej w art. 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587; dalej zwanego rozporządzeniem), w tym wykazu uwag wniesionych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu miejscowego, którego wzór określa załącznik nr 9 do rozporządzenia (pkt 16). Zgodnie z treścią wskazanego załącznika wójt, burmistrz albo prezydent miasta jest zobowiązany udostępnić w wykazie uwag m.in. dane osobowe zgłaszającego uwagi w zakresie jego nazwiska, imienia i adresu oraz oznaczenie nieruchomości, której uwagi dotyczą.

Jednocześnie wskazać należy na przepis art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r., Nr 197, poz. 1172 z późn. zm.) zgodnie z którym w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się akty

prawa miejscowego stanowiące przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy.

Powyższe przepisy wskazują, że przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w procesie, którego wynikiem było podjęcie przez Radę uchwały Nr [...] z dnia [...] listopada 2011 r. zatwierdzającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego było niezbędne dla spełnienia obowiązków wynikających z przepisów prawa, a tym samym dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Mając na uwadze, że uchwała Rady powinna stanowić odzwierciedlenie podjętych przez nią rozstrzygnięć, nie budzi wątpliwości, że wskazana przesłanka przetwarzania danych legalizuje również udostępnienie danych Skarżącego w zakresie jego imienia i nazwiska oraz cyt.: „(...) adresu budynku w którym pracuję [Skarżący], a który znajduje się na terenie nieruchomości mojego [Skarżącego] zamieszkania (...)”, w załączniku poświęconym częściowym rozstrzygnięciom dotyczącym indywidualnych uwag do projektu planu – ze względu na wynikającą z przytoczonych wyżej regulacji konieczność indywidualizacji podmiotów inicjujących postępowanie w tym zakresie. Należy przy tym zaznaczyć, że nie ma w tym wypadku znaczenia, że przedmiotem uwag Skarżącego jest jego miejsce pracy, sąsiadujące z jego miejscem zamieszkania. Jak Skarżący sam podkreślił w skardze z [...] lutego 2012 r., uwagi do projektu planu miejscowego zgodnie z art. 18 ust. 1 u.p.z.p. może wnieść każdy, toteż uzasadnione wskazanie nieruchomości, której uwagi dotyczą – bez względu na możliwość powiązania z wnoszącym – nie powinno pozbawiać organu możliwości realizacji w ww. obowiązków wynikających z przepisów prawa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00–193 Warszawa).